

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Effusio seu meditatio cordis alia, gratias agentis pro beneficij, Dei
generaliter, haud incongruè post Eucharistiæ sumptionem exercenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

clarum tuum possis, (quando ac quotiescunq; id tibi placeret) opus peragere. Et no-
tantum bonum, ob meam indignitatem, vilitatem & ineptitudinem, o summa pre-
clarissimaq; ciuium celestium suauitas ac dulcedo præpediatur, noli quæso peti-
tiones pauperuli seruuli tui diutius protrahere, sed vel iam tandem satisfac desi-
derio meo. Et effundo secreta cordis mei in conspectu tuo o altissime Deus, confi-
teorq; tibi, quod quousque hac tua diuina gratia, consolatione, præsentiaq; destitu-
tus fuero, nunquam mentis meæ tenebras excutere potero, neque vias meas, neque
meipsum, neque quæ intra me latent lucide perspicere vel cognoscere, neque, quod
maximum est, peccati fœditatem, neque virtutum decorem & nobilitatem, neque
animarum rationalium pulchritudinem & dignitatem, neque seculi præsentis flu-
xibilitatem, neque potentiam, sapientiam ac bonitatem tuam, neque gloriæ tuæ
perpetuitatem sufficio intelligere. Veni igitur o alme Spiritus, & habitationem tibi
perpetuam in me construe, omniaq; quæ mihi ad salutem necessaria sunt misere-
ricorditer concedere dignare, meq; totum tibi tene astrictum vinculis illius indis-
solubilis amoris, quibus omnium electorum tibi corda alligata & vnita tenes, vs
hic in gratia & postea in æternitate tecum sine fine permaneam, Amen.

*Effusio seu meditatio cordis alia, gratias agentis pro beneficijs Dei generaliter, haud incon-
gruè post Eucharistiæ sumptionem exercenda. Et certè nullus deberet viuere
Christianus, qui hoc aut simili modo quotidie Deo non
gratias ageret.*

Omnipotens sempiternæ Deus, vita mea, omne bonum meum, & vniuersa fæ-
licitas mea tu es. Ego autem terræ puluis, & miser vermiculus terræ, ante
faciem tuam sto, te laudare, tibi que gratias agere gestiens. At quia hoc di-
gnum non possum, nec quod tibi offeram habeo, offero tibi omnium sanctorum an-
gelorum hominumq; virtutes ac merita: imò & CHRISTI IESV filij tui laudem
& amorem (quibus te colit & amat) pro omnibus misericordijs, donis, & benefi-
cijs mihi ingratisimo à te Domine Deus meus vnquam collatis. Tibi enim con-
fiteor amantissime pater, tibi gratias ago, teq; adoro & laudo, quia tu me ex im-
mensa charitate, & gratuita bonitate tua creasti ad imaginem & similitudinem tui.
Tu varias propter me creaturas in vsum & ministerium creasti, tu me ab exordio
vitæ meæ vsque ad hanc horam in corpore & anima pauidisti & fouisti: tu me ab in-
numeris periculis animæ & corporis atque malis aut præseruasti, aut eripuidisti: tu
in peccatis grauissimis me putidum, aberrantem, tibi contumeliosum, & mundo
scandalosum, tot annis longanimiter tolerasti, nec, quod millies atque millies
commerueram, in sceleribus meis me damnasti (heu quot interea, qui minus te
offenderunt quam ego, ad inferna descenderunt) sed ad salutis viam, licet surdū,
varijs institutibus atque modis admonuidisti, & reducere fugientem ac renitentem
voluidisti, donec tandem potenti virtute malitiam meam tua benignitate superans,
& cuncta circa me ordinans, ad hunc salutiferum viuendi statum me conueridisti:
non desinens præterea huc vsque benefacere mihi, qui tibi in omnibus ingratus,
inutilis atque infidelis sum.

*Hæc possent cogitari singularia beneficia tibi collata, & pro illis gratia agi. Cæterum,
vt tecum in perpetua gaudeam felicitate, nullaq; peccata quamlibet grandia, me
quæant à te separare, filium tuum præmisisti in mundum, quem etiam in dolores,
pœnas, ignominias, ad crucem, & mortem propter me exposuidisti.*

PHARETRAE DIVINI AMORIS

Eia benignissime Iesu, Dei vnigenite, ad te nunc me conuerto agne mansuetissime, & mitissime Iesu, quid retribuam tibi pro omnibus, quae tribuisti mihi? Adoro, laudo, benedicoq; te pro incarnatione, passione, & amarissima morte tua, pro laboribus & fatigationibus tuis, pro incommodis atque ærumnis, & pro quibuslibet aduersitatibus atque tristitijs, pro pœnis & doloribus, pro vulneribus ac liuoribus, pro lachrymis atque gemitibus, pro contumelijs, opprobrijs atque sanguineis guttis pro me effusis: & potissime pro maxima ad nos charitate tua, quam vel in hoc maximè nobis ostendisti, quod te ipsum etiam in cibum nobis sumendum dedisti, & vsque in finem seculi hoc modo in Sacramento te nobiscum mansurum promissisti, ad cuius participationem sapius, & etiam nunc dignatus es me admittere. Pro quibus omnibus, cum aliud non habeam benignissime Iesu, offero tibi temetipsum, id est, merita, virtutes, gratitudinem, passionem & mortem tuam, simulq; omnium sanctorum tuorum, in vnione charitatis illius quae de caelis te traxit in aduersa multa, & vsque in mortem crucis, & qua Patri tuo ibi te obtulisti pro nobis. Desidero autem o amabilissime Iesu (si possibile foret) etiam solus tam digne te laudare, tam diligere, tamq; fideliter seruire & placere tibi ad gloriam tuam, quantum omnes & singuli, tam angeli, quam homines te laudant & diligunt. Et propterea etiam in horum omnium vnione laudis ac amoris offero & resigno tibi me ipsum per suauissimum cor tuum, in omne beneplacitum tuum, ad gloriam tuam, quo mecum meq; ita facias, vt ablata omni rebellionem in me erga te, sola tua sanctissima atque laudabilissima voluntas semper in me, de me, per me & in omnibus fiat, Amen.

Effusio cordis quotidiana, pro ijs qui pssicjs aut occupationibus implicati, nequeunt Deo multum diu vacare.

O Misericordissime Domine DEVS meus, mihi quaeso ignosce. Clementissime Domine IESV CHRISTE, miserere mei propter nimiam charitatem tuam, qua me diligis, & per amorem obsecro illum, quo propter me pependisti in cruce, ignosce quae se omnibus peccatis meis, omnibus negligentijs, erroribus, vitijs, concupiscentijs, atq; prorsus omni ingratitude meae, actorius mundi. Ignosce quod haftenus tot annis tibi contumeliosus ingratusq; vixi. Ignosce quod hodie quoq; & in hoc N. bonitatem tuam offendi.

Heu amabilissime & suauissime Iesu, quid habeo miser ego, qui nihil omnino sum? quid habeo quod offeram tibi Deus meus, siue pro peccatis meis, siue pro beneficijs tuis? Nihil profecto / vnuerforum enim sum debitor / aliud, quam temetipsum o sufficientia, o virtus o diuitiae meae. Ante faciem igitur miserationum tuarum supplex prostratusq; vt pote omnium indignissima creatura tua, veniam peto, te inuoco, teq; Deum meum, te redemptorem & saluatorem meum adoro. Omnem vero passionem tuam, omnes liuores & dolores, omnia vulnera, omnesq; roseei sanguinis tui guttas, omnes lachrymas oculorum tuorum, omnes deniq; tristitias ac gemitus pijsimi cordis sui, atq; aded omnem amorem tuum ad nos seruentissimum pariter ac fidelissimum, offero tibi pro me & vnuerfo mundo, in expiationem omnium delictorum nostrorum, in suppletionem omnium negligentiarum nostrarum, in sacrificium quoque laudis ac gratiarum actionis omnium beneficiorum tuorum: simulq; in vnione horum omnium, me ipsum totum offero tibi in holocaustum, hoc est, in omne beneplacitum tuum, & in supremam laudem & gloria